

הרצח

הטיל על גולדשטיין גם הגילוח המיידי והפתאומי של זקנו. חודשים אחדים לפני המיקרה גידל העציר זקן, והשכן שהבחין בדמות הדופקת על דלת המנוחה ידע לספר כי היה זה גבר מזוקן. למחרת הרצח, כאשר נעצר גולדשטיין, היה מגולח למש"ע. הוא סיפר גירסות אחדות על סיבת הגילוח. אמר כי התגלח בגלל התוס, וכי

במישטרה הכחיש גולדשטיין כל ידיעה וקשר לעניין. אך כאשר גילה האב אחרי יומיים כי חסר בבית חפץ אחד בילבד, מכ"ש שיר טייפ רדיו מסוג סונג, הסתבר למיש"טרה כי ביום הרצח, בשעת ערב, ניסה גולדשטיין למכור טייפ כזה תמורת 30 אלף לירות. המכשיר עצמו לא נמצא עד היום, והחשוד טען כי נגנב. חשד כבד

הדלת היתה ארוזה חבילה ובה סיגריות, כלירחצה, ותפצים חיוניים אחרים. אך חשדות המישטרה היו כה קלושים שה"שופט סירב להאריך את מעצרו ליותר משלושה ימים, ושלח אותו לבדיקה בגלאי שקר, כדי לראות מה תהיה תגובתו למט"פחת שלבשה האם על צווארה בשעת הרצח. ואכן גולדשטיין הגיב.

הרצח
נחפס בחיפה, ליד דלת דירתו היתה נעוכה חבילה ובה תפצים חיוניים וזמן המעצר.

כ אשר נמצאה גופתה של סופיה גולדשטיין מוטלת בדירתה ברמת-גן, לא היו עליה כל סימני אלימות. בעלה, שחזר מעבודתו, גילה אותה שוכבת על הארץ, כשמטפחת משי לבנה כרוכה על צווארה, לבושה כפי שהיתה נוהגת כל יום אחרי המקלחת.

סופיה היתה אשה בת 68, בריאה וחזיקה שהתגוררה עם בעלה, חיים בדירה מפוארת ברמת-גן. לזוג הקשיש היה רכוש רב - יהלומים, תכשיטים, פרווה וקריסטלים. אך האשה היתה קפדנית וקמצנית. היא אף היתה כל כך דקדקנית בענייני נקיון הבית, שלא הירשתה לילדיה ונכדיה לבקר אצלה, פן ילכלכו את הדירה. תחת זאת העדיפה לבקרם בבתיהם.

ביום המוות הכניסה בכל זאת המנוחה מבקר לדירתה. בדירה ניכר היה איסור, כמו אחרי קטטה. שכן הגר בדירה הסמוך כה סיפר למישטרה, כי בערך בשעה שתיים אחר-צהריים שמע צילצול באינטרוקום בביתו. הוא פתח את דלת הכניסה בלי לשאול לשם המבקר, וחיכה לצילצול בידלתו. כאשר הצילצול בושש לבוא, פתח את הדלת והציץ החוצה. ליד דלת המנוחה

היו צריכים לדפוק

אותה כשהיתה

קטנה! אמר הבן

על אמו - והודשע

בבית המישפט

ראה גבר כבן 40, הדופק בדלת. הגבר הבחין בו וסובב את ראשו. חדר המדרגות היה השוק והשכן לא יכול היה לזהותו. אך הוכח במישפט כי האם, שהיתה כבדת שמיעה, מעולם לא פתחה את דלתה לאנשי שים ורים.

בשלב זה, בחודש אפריל השנה, לא היה עדיין בידי המישטרה אפילו קצהו של חוט לחקירה. אך כיוון שכל בני המיש"טרה פחה התקבצו בבית המנוחה ורק בן אחד, שלמה גולדשטיין (39) מחיפה, לא הראה כל התעניינות. ניסתה המישטרה לאתר.

גולדשטיין התגורר בדירה בטירת הכרם, מל, ולא ענה לדופקים על דלתו. השוטרים חזרו שנית למחרת וכאשר לא היתה תשובה, עלה שוטר מבעד לחלון האחורי ונכנס לדירה. אחרי קטטה קצרה נכנע גולדשטיין ונעצר. הוא נעצר בחברת ידיד שהיה בדירה, ואשר סיפר למישטרה עד כמה מוזרה נראתה לו התנהגות ידו. הוא עצמו ראה בעיתון את הכתבה על מות האם, וכאשר שאל על כך את גולדשטיין, אמר זה כי אינו יודע מאומה. הוא גם לא ניסה לטלפן למישפחתו ולברר את הדבר. אולם החבר גילה על רציפת החדר את העיתון שכתורתו הראשית סיפרה על הרצח. ואז אמר גולדשטיין כי ההלווייה תיקבע כרצונו, והציע לחברו לאכול עימו. כאשר פרצה המישטרה לדירה היה העציר מוכן כבר ללכת לכלא. ליד

כה מיטפחת משי לבנה, כפי שנהגה בכל פעם שיצאה מהמיקלחת. בבדיקה שלאחר המוות קבע הפאטולוג, כי האשה מצאה את מותה בחניקה באמצעות המיטפחת. לא היו כל סימנים אחרים אלימות.

מוות במיטבח
הקורבן סופיה גולדשטיין נמצאה על ידי בעלה שוכבת על רציפת המיטבח בדירה המהודרת ברמת-גן. לצווארה היתה כרוך